

Fischer Istvánék Fia A Család Első Autójával

Az első autónk látható a képen a fiunkkal, aki ekkor két éves volt.

1947-ben vettünk egy személyautót, a márkája Lancia Aprilis volt. [A hűtőrácsra lévő embléma szerint egy Adler márkájú gépkocsi volt. -- A szerk.] Nem sokáig volt a tulajdonunkban, mert sikerült eladni még mielőtt 1949-ben le kellett volna adni. Jött egy vevő, és mi valahogy éreztük a szelét, hogy mi lesz, és eladtuk. A kép 1948-ban készült, a fiam áll az autó előtt.

Aztán volt egy hosszú szünet, és 1956 után, amikor már lehetett autó, akkor rögtön vásároltunk. Amikor befizettük, akkor azt mondtam, hogy addigra szerzem meg a jogosítványomat, mire az autó itt áll a ház előtt. Ez az első autó Skoda volt, utána megint Skoda, aztán Dacia, és azután egy kis 650-es Fiat. Akkor a férjem már nagyon beteg volt, már csak nekem kellett, elég volt az a kicsi. A kis Fiatot 2003-ban adtam el, addig vezettem. Azóta nincs autóm. A gyerekeim az utolsó évben már nyaggattak, hogy az istenért, hagyjam már abba a vezetést, mert dekoncentráltan vezetek. Én nem vettem észre. Soha semmi problémám nem volt. Egy karambol nem volt a kocsin. De nem tudtam kihasználni. A tömegközlekedés jó, nyugdíjas vagyok, ingyen van. Így nincs parkolási problémám, nincsenek költségeim. Nagy szerencsém volt, hogy sikerült eladni. Egy autószerelő vette meg, és rendbe hozta. Motorikusan jó volt, csak a karosszériája rozsdásodott. Nagyon szerettem vezetni, de most már olcsóbb, ha taxit veszek. Külföldre addig jártam autóval ameddig a férjemmel éltem. Utána egyszer egy évben lementem Balatonra, és kész.